

като една царицѣ. Вижте този хубавъ часовникъ; баща ми ми го хариза, за да покаже че е благодаренъ отъ мене.

УЧИТЕЛКА.

Той е много хубавъ. Но вий казвате, драга моя, че сте честита като една царицѣ; вѣрвате ли прочее че сичкитѣ царицы сѣ благополучны?

ВЪЛКАНА.

Азъ тѣй мисля, драга моя пріятелко; защото секога, когато ще нѣкой да приказва за нѣкое лице, което е твърдѣ благодарно казвать: „Тя е честита като нѣкоя царицѣ.“

УЧИТЕЛКА.

Туй злѣ казвать, драга моя, азъ щѣ ви прикажѣ за този прѣдмѣтъ една баснѣ.

Вдовицата и двѣтъ ѣ дѣщери.

Б а с н а.

Имаше една вдовица, много добра жена, която имаше двѣ дѣщери, и двѣтъ твърдѣ обычливы; по-старата ся имѣнуваше Бѣлка, а втората Чървенка. Тѣй ги бѣхѣ наимѣнували, защото едната бѣше бѣла като кринѣ, а другата имаше бузы и устны чървени като коралѣ (мерджанѣ). Единъ день, добрата тази жена, като си прѣдеше прѣдѣ вратѣтъ, видѣ една старѣ бабичкѣ, която ся едва мѣкнеше съ тояшкѣтъ си. „Много сте ся уморила, рѣче, добрата жена, на бабичкѣтъ; сѣднете манинко да ся отмо-